

[Inger Gautier Schmit.]

10 forskellige Nævn. Jeg har ved tidligere Lejligheder spurgt den højtærede Minister, om der fandtes Kvinder i de af Regeringen nedsatte Nævn. Jeg ved, der sidder en Kvinde i Husholdningsnævnet, men jeg har aldrig kunnet faa at vide, om der sidder nogen i Prisreguleringsraadet, hvad jeg vilde anse for meget vigtigt. Jeg formoder, at det ogsaa er meget smaat med den kvindelige Repræsentation i de andre af Ministeren nævnte Nævn, og dog vilde jeg mene, at her er et Omraade, hvor Kvinden med sin Indsigt netop i økonomiske Spørgsmaal og Pris-spørgsmaal som Raadgiver vilde være ganske overordentlig paa sin Plads.

Jeg maa ofte tænke paa de Mennesker, som i denne Tid, naar vi drøfter disse forskellige Vanskeligheder — jeg tænker her paa Kulsituationen og de andre af mig nævnte Forhold — siger: Hvad er dog det, I laver inde paa Rigsdagen? Befolkningen har beklageligvis den Opfattelse, at alt det, der sker, er noget, som Rigsdagen har Ansvaret for, og som er gennemført af Rigsdagen. Naar man saa forklarer, at Rigsdagen paa alle disse Omraader har givet Bemyndigelse til de forskellige Ministre, saa forstaar Folk det slet ikke, men synes, at vi dog til en vis Grad har Ansvaret for, hvad der sker, og jeg benytter da Anledningen til at sige, at disse forskellige Foreteelser er vi ganske uskyldige i.

Naar vi i Dag gaar med til en Forlængelse af Bemyndigelsesloven, er det ingenlunde et Udtryk for, at vi vil tage Ansvaret for de forskellige Ting, som er sket i de senere Maaneder. Jeg kan i høj Grad tiltræde de Betragtninger, der har været fremført, at det vilde være heldigt, hvis Befolkningen fik noget mere Kendskab til, hvad der foregaar i de lukkede Kommissioner og Nævn. Det vilde i høj Grad klare Begreberne for mange Mennesker og vilde efter min Mening ganske anderledes bidrage til at lægge Ansvaret, hvor det skal ligge. Naturligvis ligger det højeste Ansvar hos Ministeren, og det har han ogsaa sagt, at han er villig til at tage, men hvis de forskellige Forhandlinger og Udtalelser fra Kommissioner og Nævn kom frem for Offentligheden, vilde det staa ganske anderledes klart, hvordan Sagerne ligger, og maaske vilde Folk ogsaa faa mere Forstaaelse af, hvor vanskelige disse Sager egentlig er.

Jeg kan f. Eks. nævne et bestemt Forhold, der for mange Kvinder staaar som en ganske mærkelig Ting — jeg har før nævnt det over for Handelsministeren —, og det er, at man i dette Land ikke kan købe

Sygarn, en ganske uundværlig Ting i en hvilken som helst Husholdning. Siden September Maaned har man ikke paa normal Vis kunnet købe en Rulle Sygarn i Danmark. Naar man i et Stormagasin køber Stof til en Kjole, kan man faa udleveret en ganske lille Rulle Traad, for at man kan faa Kjolen syet, men det er ganske utilstrækkeligt og utilfredsstillende. Derfor vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister: Hvoraf kommer det, at man ikke kan købe Sytraad? Naar man saa en ganske enkelt Gang har faaet noget, har det været til meget høj Pris og af daarlig Kvalitet. Er det umuligt at faa indført de Sorter, man før har kunnet indføre, og hvori ligger det, at der er saa stor Vareknaphed, saaledes at det bogstavelig talt er umuligt at opdrive denne Vare? Der er dog endnu noget, der hedder, at man skal sy sit Tøj og sy Knapper i, naar de gaar af, o. s. v., og dette er blevet helt umuligt paa Grund af denne Vareknaphed.

Jeg maa bede den højtærede Minister om paa dette Omraade, som for Kvinder navnlig har en vis Betydning, at komme med en Udtalelse, som begrunder de forhaandenværende Forhold. Dernæst vil jeg bede Ministeren om, at der maa blive mere Aabenhed og Offentlighed med Hensyn til det store Arbejde, som sker i Kommissionerne, for ellers bliver det danske Folk ganske uinteresserede og kommer til at staa ganske uforstaaende heroverfor.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for de fire store Partier for den Tilslutning, de har givet til de foreliggende Lovforslag, selv om den var noget betinget fra Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) erklærede sig villig til at drøfte Spørgsmaalet om en Reduktion af Det erhvervsøkonomiske Raad. Jeg skal herom senere gøre et Par Bemærkninger, idet jeg ogsaa er villig til at forhandle derom, men dog vil fremføre visse Betæneligheder derved, som jeg senere skal komme tilbage til.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var utilfreds med, at Lovforslagene først var fremsat nu, og sagde noget om, at det kunde jo ikke komme bag paa Regeringen, at denne Bemyndigelseslovgivning skulde fornyes. Jeg vil hertil gerne sige: Det kan da saa vist heller ikke komme bag paa Partiet Venstre, hvis Presse bogstavelig talt ikke har bestilt andet i Maaneder end